

PETER MALBERG

Filmen

TRE
finder en
KRO

A/s ASA FILMUDLEJNING PRÆSENTERER

Iscenesættelse:
JON IVERSEN

Oversættelse:
HOLGER BECH

Musik:
SVEN GYLDMARK

Sangtekster:
VICTOR SKAARUP

Fotografi:
HENNING BENDTSEN
(DFF)

Tre finder en kro

efter
John Drinkwaters
lystspil

Tone:
KNUD KRISTENSEN &
HENNING MØLLER

Dekorationer:
STEINI SVEINBJØRNSSON

Hovedpersonerne

Achilles Blanquet, sardinagent	Peter Malberg
Hans Ovesen, højesteretssagfører	Johannes Meyer
Ole Wiig, forfatter	Preben Mabri
Thomas Nybro, kroejer	Finn Lassen
Betty, hans kone	Else-Marie
Ingrid, deres datter	Astrid Villaume
Carsten Edelsberg, godsejer	Kjeld Jacobsen
Isabella, hans tante	Beatrice Bonnesen
Alfred, hans onkel	Hass Christensen
Købmanden	Henry Nielsen
En bondekone	Marie Brink
En tjener	Ejnar Larsen
En hushovmester	Torkil Lauritzen

Producent: HENNING KARMARK

Handlingen

Midt i det skønne danske sommerlandskab, netop hvor en lille å snor sig gennem skoven og passerer landevejen, ligger en idyllisk gammel landevejskro. Det er Bromølle Kro. Kroejeren er den joviale Thomas Nybroe, der sammen med sin kone Betty og datteren Ingrid sørger for, at gæsterne føler sig hjemme. Ingrid, en sød ung pige på 20 år, har lige modtaget en gæst. Det er den unge forfatter Ole Wiig. Han er ude for at søge inspiration samt fred og ro til at skrive sin nye bog, og han får overladt det ene af kroens to værelser — et dobbeltværelse. Freden og roen varer imidlertid ikke så længe. En ny gæst er dukket op og har fået værelset ved siden af. Det er Achilles

Blanquet — fransk afstamning — der er ankommet under sprutten og knalden fra sin gamle knallert „Martine“. Blanquet er agent i sardiner „Blå Finne“ — med eller uden tomatsovej — og er midt i et større fremstød i provinsen. Han har allerede forsøgt sig hos den stedlige købmand, men uden held. Det har dog ikke taget på hans strålende humør, og trods Blanquets lidt støjende adfærd bliver han og den unge forfatter hurtigt fine venner.

Højesteretssagfører Ovesen, der har haft et lille biluheld, har også fundet vej til kroen. Begge værelser er allerede optaget, men han får velvilligt overladt halvdelen af Ole's dobbeltværelse.

Ikke langt fra kroen ligger godset Edelsholm, der ejes af den

unge Carsten Edelsberg. Han er netop vendt hjem fra Canada efter at godsinspektøren — der hidtil har drevet godset — er død. Til sin forfærdelse opdager Carsten, at godset er behæftet med en stor gæld bl. a. til købmanden, som imidlertid er villig til at tage jord for pengene, idet han har opdaget, at der findes et betydeligt gruslag, som er meget værdifuldt.

Carsten har også hjerteproblemer at kæmpe med. Han har altid sværmet for den kønne krodatter, men Nybroe vil overhovedet ikke høre tale om en forbindelse mellem de to unge. Han har et gammelt nag til dem på godset og desuden et fast princip „klasse er klasse“. Det kommer til et stormende opgør mellem Ingrid og hendes ellers så rolige far med de tre nyankomne gæster som forbavsede tilskuere.

Købmanden opsøger næste dag højesteretssagføreren for at få hans hjælp i sagen mod Carsten. Højesteretssagfører Ovesen er ikke særlig villig, men Blanquet lover at overtale ham, hvis købmanden til gengæld vil købe sardiner.

Da de tre fra kroen, Ovesen, Ole og Blanquet imidlertid bliver klar over, at der er rævestreger med i spillet, beslutter de i stedet at hjælpe de to unge. Ved hjælp af lidt snedighed og Blanquet's knallert „Martine“ lykkes det dem at klare både Carsten's gæld og hans hjerteproblemer.

Kroejer Nybroe er blevet blødgjort, og da de tre venner næste dag forlader kroen, får de i stedet for regningen en invitation til Carsten og Ingrid's bryllup, hvad Blanquet så absolut ikke er ked af.

Sangene fra »Tre finder en Kro«

Peter Malberg synger om sin knallert MARTINE

Jeg vil gerne synges om én, jeg har så kær.
Alle kender hende, for hun er populær:

Hvem spreder solskin på land og i by,
min Martine, min Martine!
Når vi ta'r ud, har vi næsen mod sky!
Hun er dronning, jeg er hendes drot. (Båt!)

Avertissenoncen, den sa', hun var så fin.
Straks jeg så faconsgen, så sa' jeg „Hun er min“:

Hvem laver løjer, når himlen er grå?
Min Martine, min Martine!
Hun er en skælm, men jeg passer jo på.
Åh, den lille søde hottentot! (Båt!)

Og hvad angår formen, så er hun ideel,
hun er slank og let — men med kraftigt understel:

Hvem er min støtte, min bærende kraft?
Min Martine, min Martine!
Hun er den dejligste skat, jeg har haft.
Aldrig har hun i spinaten trådt. (Båt!)

De tre vandrere synger UD I DET FRI

Bort fra byen sejler skyen
på sin himmelflugt.
Vi vil følge den på vej,
landet er så smukt.

Ud i det fri,
ja, ud i det fri
og lytte til naturens glade melodi!
Her er der ro,
og dejligt at bo,
hvor vejen slår et sving, der finder tre en kro!
Det varme, skønne vejr — det trækker vi med fryd!
Den søde blomsterduft er sommerluftens pry.
Ud i det fri,
tag med os, fordi
så bli'r du nemlig selv så glad og frisk og fri.

*Melodierne
udsendes af
A/S Imudico*

